

Publicerad 2007-10-29 23:59 av essen

Vill supergärna ha repons!

Med alla Monsterförlåt under sängen

Vet inte om det var för allt min tunga sa
Alla klyschiga monsterförlåt som kräktes ur mig
På en två tre fyra fem sekunder hade jag lyckats spotta ur mig alla fåniga
Ragningsrepliker jag kunde för att skämtsamt vinna dig tillbaka
Men jag ville aldrig ha dina kläder i en hög på mitt golv
Bredvid min gnisselsäng
Jag menade aldrig att jämföra dig med något så patetiskt som ett
Tuggummi, med det där lilla extra

Ville bara hålla kläderna kroppsvarma i mina armar, känna
Sömmarna mot fingertopp

Ville bara att de skulle vara nära och fortfarande lukta sådär
Snälldu
Jämt

Och du är inget tuggummi, förlåt
Jag skulle aldrig tugga på dig, aldrig förstöra dig, trasa dig, sära dig.

Nej, lyssna
Vi skulle klara alla söndagar, du och jag
Alla gråsöndagar
Vänja oss med varandras morgonface förstå varför man ibland
Måste leva samma dag och om och om och om om igen
Deja vu varje dag men aldrig tröttna
På livet

Vi skulle gå på bio, för filmens skull
Inte för gulligull och puss bara för att
Andra envisas göra så

Ville så gärna tro på oss och vi och busa med diskmedel
Nyfikenslag på dina axlar och många många
Blygghej

Vi skulle aldrig bli julia roberts och hugh grant
Aldrig romeo och julia
Göm alla hästar prinsar och stegar
På vårat egna oromantiska indirekt
Superpassionerade du och jag
Skulle vi klara oss bättre än alla filmikoner
Ändå

Och tji fick dom för att de prompt skulle försöka vara så
Snygga och hippa

Smaken från dina läppar kommer aldrig vara
Jordgubb eller vanilj
Inte för att det är så omanligt samhällsfel
Nej för att läppar smakar aldrig frukt

De smakar lust
Dina smakar du
Och Nej, nej, ingen ska få smaka på dem
Jag är inte svartis sötis sötis
Jag är bara rädd
Rädd om vad som är mitt,
Väldigt mycket mitt

Förlåt att jag skrek åt dig, det var inte jag
Det var bara min tunga, det var bara min hals
Jag är inte min röst och mitt hjärta måste ta en kafferast ibland
Ibland blir det bara less och trött och måste få andas och vila

Förlåt, det var inte där när jag skrek, det var bara min hals

Det skulle aldrig bli murar
Sluta

Det är ju du och jag och diskmedelskummet med alla monsterförlåt
Bortglömda inte tagit hand om ännu förträngda undanröjda – kvar under sängen

Författaren essen med Poeter.se id #13155 innehar upphovsrätten